

NIEUWSBRIEF TERUGKEER

SEPTEMBER 2013

Ondersteunt u asielzoekers, vluchtelingen of andere migranten? En krijgt u te maken met gedwongen of vrijwillige terugkeer? Dan is juiste info belangrijk. Zo kan u de verschillende terugkeer- of verblijfsopties beter inschatten.

Met deze driemaandelijke nieuwsbrief geeft Vluchtelingenwerk Vlaanderen u snel toegang tot Belgisch en internationaal terugkeernieuws. En blijft u op de hoogte van de risico's bij terugkeer naar de meest belangrijke herkomstlanden. We halen deze info uit rapporten van overheden, ngo's en mensenrechtenorganisaties. Rond gedwongen terugkeer bestaat er weinig openbare info. Daarom contacteren we regelmatig de Dienst Vreemdelingenzaken.

INHOUD

1. TERUGKEERNIEUWS	2
2. NIEUWS UIT HERKOMSTLANDEN	5
3. FICHES BELGISCHE TERUGKEERPRAKTIJKEN PER LAND	8
4. OVERZICHT TERUGNAMEAKKOORDEN	16

HEBT U NIET GEVONDEN WAT U ZOCHT IN DEZE NIEUWSBRIEF?

CONTACTEER DE HELPDESK TERUGKEER:

02 225 44 22

DINSDAG VAN 9U TOT 12U

MAIL: TERUGKEER@VLUCHTELINGENWERK.BE

Vluchtelingenwerk
VLAANDEREN

Hieronder vindt u nieuws over zowel het Belgische als het Europese terugkeerbeleid. Voor België geven we telkens de meest recente terugkeercijfers.

IN DE KIJKER

26 NOVEMBER 2013 THEMAVORMING: TOEKOMSTBEGELEIDING AAN GEZINNEN

Toekomstbegeleiding is de begeleiding van (uitgeprocedeerde) asielzoekers naar een realistisch toekomstperspectief, hier of in het thuisland. Verschillende levensaspecten spelen een rol in het nemen van toekomstbeslissingen. Zoals het hebben van kinderen, het sociaal netwerk, mogelijkheden op vlak van werk of onderwijs. We willen met toekomstbegeleiding migranten versterken om na te denken over deze verschillende puzzelstukken en bewuste beslissingen te nemen over hun toekomst. Terugkeer is niet de enige optie maar moet wel een plaats krijgen in de begeleiding. In deze vorming zoomen we in op het puzzelstuk gezinnen. In de voormiddag geeft Geertrui Serneels van Solentra een toelichting over psychosociale begeleiding van migrantengezinnen.

Wil je meer info? Kijk op www.vluchtelingenwerk.be of mail naar magali@vluchtelingenwerk.be

BELGIË

BUDGET VOOR GEDWONGEN REPATRIËRINGS BIJNA OP

Het politiebudget voor gedwongen repatriëringen voor 2012 is bijna opgebruikt. Hierover vergaderden het kabinet van minister van Binnenlandse Zaken Joëlle Milquet, staatssecretaris voor Asiel en Migratie Maggie De Block en commissaris-generaal van de federale politie Catherine De Bolle, eind augustus. Wie niet meewerkt tijdens een eerste poging tot repatriëring wordt bij een tweede repatriëring door een escorte van politieagenten begeleid. Het zijn de lonen en de premies voor deze politieagenten die het meeste kosten. (Bron: De Standaard, 26/08/2013)

TERUGKEER BLIJFT STIJGEN

Staatssecretaris voor Asiel en Migratie [Maggie De Block](#) meldt dat de terugkeer in het algemeen blijft stijgen. Dat heeft vooral te maken met de stijging van de vrijwillige terugkeer. Het aantal gedwongen verwijderingen loopt ongeveer gelijk met 2012. Van januari tot juli 2013 telt de Dienst Vreemdelingenzaken 3365 gedwongen repatriëringen en terugdrijvingen aan de grens. In 2012 waren dat er in totaal 5742, in 2011 6443. Fedasil (verantwoordelijk voor vrijwillige terugkeer) telt voor 2013 van

januari tot juli 2020 vrijwillige terugkeerders. In 2012 waren dat er in totaal 5656.

KOST GEDWONGEN VERWIJDERING TWEE KEER ZO HOOG ALS VOOR VRIJWILLIGE TERUGKEER

In 2012 betaalde België gemiddeld 2097 euro per gedwongen verwijdering en 1152 euro per vrijwillige terugkeer. Van 2008 tot 2012 is de kost van gedwongen verwijderingen gestegen van 5,8 miljoen euro naar 8,07 miljoen euro. Dit is de gezamenlijke kost voor vliegtickets, veiligheid op de vluchten, politie-escortes, medische kosten en reisdocumenten. De kosten voor het verblijf in gesloten centra in afwachting van de verwijdering zijn niet meegerekend. Voor vrijwillige terugkeer is de gemiddelde kost per terugkeerder gedaald van 1455 euro in 2009 naar 1152 euro in 2012. Freya Piryns stelde hierover een parlementaire vraag. (Bron: [bericht van 10/09/2013](#))

NIEUWE ANALYSE VAN TERUGDRIJVINGEN

Het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen schreef een [analyserapport](#) over het Verdrag van Chicago en terugdrijvingen (juli 2013). Als een asielzoeker in een Belgische luchthaven toekomt maar niet over de vereiste documenten beschikt om het Belgische grondgebied te betreden, wordt die persoon een beslissing tot binnenkomstweigering betekend. De luchtvaartmaatschappij waarmee de asielzoeker gereisd heeft wordt verantwoordelijk gehouden voor 'het vervoer van iemand die niet toegelaten is'. Daarom moet de luchtvaartmaatschappij instaan voor de terugdrijving en de kosten van het verblijf als de asielzoeker afgewezen wordt. Ook kunnen de luchtvaartmaatschappijen een geldboete krijgen. Dit is bepaald door het Verdrag van Chicago. Dit verdrag handelt over de Internationale Burgerlijke Luchtvaart en werd ondertekend op 7 december 1944 in Chicago. In bijlage 9 van dit verdrag staan de verplichtingen ten aanzien van de verdragsstaten. De niet-toegelaten en uitgeprocedeerde asielzoekers worden teruggedreven naar het punt waar zij hun reis begonnen zijn. Het verschil met verwijderingen van op het grondgebied is dat het land van bestemming niet het thuisland is, maar het transitland dat de migranten gebruikten om in Europa te komen. Een ander verschil is dat er geen toelating moet gevraagd worden aan het land van bestemming en ook geen reisdocument van de ambassade nodig is. Dit kan problematisch zijn. Recent probeerde België afgewezen asielzoekers uit Irak en Iran terug te

drijven naar Turkije. De Turkse autoriteiten waren niet in staat deze mensen te verwijderen naar hun land van herkomst en aanvaardden hen niet. Daardoor werden ze verschillende keren heen en weer gevlogen tussen België en Turkije en maandenlang vastgehouden in een gesloten centrum.

Als er een reëel risico bestaat op schending van artikel 3 EVRM (risico op foltering of onmenselijke behandeling), mag de teruggedrijving niet uitgevoerd worden. Dit is het principe van non-refoulement. Het rapport stelt vast dat teruggedrijvingen naar bepaalde bestemmingen risico's inhouden, zoals langdurige detentie of misbruik door mensenhandelnetwerken. De risico's die mensen lopen in het land van bestemming dat niet hun land van herkomst is, worden niet onderzocht tijdens de asielprocedure. Ook Dienst Vreemdelingenzaken doet geen onderzoek naar een mogelijke schending van artikel 3 EVRM.

NEDERLANDSE BUITENSCHULDBELEID: ALS TERUGKEREN NIET KAN

Nederland erkent in sommige gevallen mensen die wel willen terugkeren naar hun land van herkomst, maar dat niet kunnen omdat bijvoorbeeld de autoriteiten van het herkomstland de benodigde documenten niet verstrekken. Dit heet het buitenschuldbeleid. VluchtelingenWerk Nederland is kritisch over de werking van het huidige buitenschuldbeleid. In een nieuwe publicatie geeft de organisatie aanbevelingen om bepaalde knelpunten aan te pakken. Zo is er nood aan duidelijke criteria om te bepalen wanneer iemand voldoende inspanningen gedaan heeft om terug te keren en wanneer terugkeer echt niet mogelijk is. Lees [hier](#) de volledige publicatie.

SEMIRA ADAMU, 15 JAAR LATER

Op 22 september 1998 stierf Semira Adamu, een jonge Nigeriaanse vrouw die zes maanden vastzat in een gesloten centrum voor vreemdelingen, tijdens een poging tot gedwongen verwijdering. Ze stikte onder het kussen dat de politieagenten op haar gezicht drukten om haar in bedwang te houden. Haar dood confronteerde de Belgische samenleving met de gewelddadige kant van ons beleid rond de opsluiting en verwijdering van vreemdelingen. Verschillende organisaties waaronder Vluchtelingenwerk Vlaanderen schreven een opiniestuk in de Standaard, 15 jaar later. Ze pleiten voor een correct en humaan migratiebeleid dat voorrang geeft aan vrijwillige terugkeer en meer alternatieven voor opsluiting ontwikkelt. Lees [hier](#) het volledige opiniestuk.

UITGEZET

In de vierdelige documentaireserie 'Uitgezet' van de VARA gaan documentairemakers in gesprek met kinderen die door Nederland gedwongen werden terug-

gestuurd naar Irak, Afghanistan, Angola, Armenië en Kosovo. Herbekijk de documentaires op [Vara.nl](#).

EUROPA

TERUGKEER VAN MINDERJARIGEN VIA EUROPEES PROJECT MISLUKT

De [Universiteit van Kopenhagen](#) en de [Universiteit van Oxford](#) onderzochten de Europese plannen om niet-begeleide minderjarigen terug te sturen via het ERPUM-project. In eerste instantie richt het project zich op Afghanistan. Dit project zou methodes en netwerken ontwikkelen om de ouders in het thuisland op te sporen en om veilige en aangepaste opvanghuizen te vinden. Het is een samenwerkingsproject tussen de Zweedse, Britse en Noorse migratiedienst en de Nederlandse Dienst Terugkeer en Vertrek. België en Denemarken zijn betrokken als 'observator'. Van bij het begin waren er grote obstakels. IOM, de Internationale Organisatie voor Migratie, zou niet meehelpen met het opsporingswerk terwijl dit essentieel is om het gezin te herenigen. Ook de Afghaanse overheid toonde weinig medewerking. De vooropgestelde opvanghuizen kwamen dan ook niet van de grond. Een grote bezorgdheid is het risico voor teruggestuurde kinderen op vervolging omdat ze 'geëuropeiseerd zijn' of ontvoering. Kinderen worden geïsoleerd door kinderprostitutienetwerken, gerekruteerd als kindsoldaat, of gekidnapt voor geld. Kinderrechtenorganisaties stelden zich dan ook de vraag of het project wel in het belang is van het kind. Als resultaat is geen enkele jongere teruggekeerd in het kader van het ERPUM-project. Hoewel het project geen vooruitgang boekte, werd de tweede projectaanvraag goedgekeurd en krijgt het middelen van de deelnemende landen en het Europees Terugkeerfonds.

UNHCR EN IDC WERKEN SAMEN

UNHCR, de vluchtelingenorganisatie van de VN, heeft op [13 juni 2013](#) een overeenkomst ondertekend met IDC, de International Detention Coalition. Samen willen ze de problematiek van asielzoekers en staatlozen in detentie aanpakken. Beide organisaties gaan met de lidstaten samenwerken om detentiestandaarden te verbeteren, alternatieven voor detentie te promoten en onderzoek en monitoring van detentie uit te voeren.

ONDERZOEK NAAR DE DODELIJKE AFLOOP BIJ VERWIJDERING DOOR HET VK

De Britse migratiedienst, Home Office, is verantwoordelijk voor de veiligheid van de personen die het opsluit en verwijdert. Dit is de conclusie van het gerechtelijk onderzoek naar de dood van de Angolees Jimmy Mubenga drie jaar geleden tijdens zijn verwijdering vanuit de luchthaven van Londen, Heathrow. Veiligheidsagenten van de private firma G4S die voor de escorte moesten instaan, gebruikten dwangmaatregelen waardoor de man stierf door verstikking op 12 oktober 2010. Het onderzoek stelt kritische vragen bij de manier waarop de Britse overheid en private veiligheidsdiensten verwijderingen organiseren. Veiligheidsagenten gebruiken vaak denigrerende en racistische taal tegenover de gepatrieerde, zijn soms niet opgeleid om verwijderingen uit te voeren en maken gebruik van gevaarlijke technieken om de persoon stil te houden. Het [rapport](#) bevat aanbevelingen om dergelijke situaties in de toekomst te vermijden.

CONTROVERSIËLE TERUGKEERCAMPAGNE IN HET VK

‘In the UK illegally? Go home or face arrest’ Met deze slogan reden in juli publiciteitsbusjes door de straten van zes Londense gemeentes. De campagne is een publiciteitsstunt van het Britse ministerie van binnenlandse zaken, om te verkondigen dat de conservatief-liberaaldemocratische regering drastisch werk maakt van een terugkeerbeleid in het Verenigd Koninkrijk. (Bron: [De Wereld Morgen](#), 31/07/2013)

MONITORING VERWIJDERINGSOPERATIE VANUIT HET VK

Het Comité ter Preventie van Foltering van de Raad van Europa bracht een [rapport](#) uit over hun bezoek aan het Verenigd Koninkrijk waar ze een verwijderingsoperatie van 28 personen naar Colombo, Sri Lanka bijwoonden op 24 oktober 2012 (18 juli 2013). Het Comité concludeert dat elke fase van de verwijdering goed werd voorbereid en georganiseerd maar geeft nog enkele belangrijke aanbevelingen. Het gaat vooral over training en nazorg voor het escortepersoneel, psychologische ondersteuning om de gedeporteerde beter voor te bereiden en de aanwezigheid van een arts op de vlucht. In Colombo mocht het Comité haar monitoringmissie niet verder zetten van de Sri Lankaase autoriteiten.

2. NIEUWS UIT HERKOMSTLANDEN

In deze rubriek vindt u een samenvatting van de laatste rapporten over de meest voorkomende herkomstlanden. We lichten er de risico's bij een terugkeer uit en alle gegevens over de veiligheidstoestand in deze landen.

CONTENTS

Afghanistan, Centraal-Azië, Egypte, Russische Federatie, Soedan, Somalië

AFGHANISTAN

UNHCR, de vluchtelingenorganisatie van de VN, heeft op 6 augustus 2013 [nieuwe richtlijnen](#) opgesteld over hoe asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers beoordeeld moeten worden. Dit document vervangt de eerder opgestelde richtlijnen over Afghanistan van 17 december 2010. Deze richtlijnen interpreteren het Vluchtelingenverdrag op basis van een evaluatie van onder meer de sociale, politieke en humanitaire situatie in Afghanistan. Uit de richtlijnen blijkt dat het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in 2013 opnieuw toenemen tegenover 2012.

Uitgeprocedeerde Afghaanse gezinnen voerden sinds september in Brussel actie om hun situatie onder de aandacht te brengen. Ze hebben geen verblijfspapieren maar kunnen ook niet terug naar Afghanistan. Het land is erg onveilig en die onveiligheid neemt toe zoals ook blijkt uit de hierboven vermelde nieuwe richtlijnen van UNHCR. Die richtlijnen stellen dat de hoofdstad Kaboel onveiliger is geworden. Afghanistan is ook extreem arm en kan de toevloed aan teruggekeerde mensen niet aan. Het land moet nu al 5,7 miljoen Afghaanse terugkeerders ondersteunen. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Kaboel eindigen vaak in achtergestelde buurten zonder toegang tot basisdiensten als stromend water en sanitair. Kinderen die terugkeren lopen bovendien vaak trauma's op. UNICEF Nederland stelde in een rapport vast dat 25% van hen rondlopen met zelfmoordgedachten. Dat risico op onveiligheid, extreme armoede of psychologische problemen bij eventuele terugkeer van afgewezen asielzoekers wordt vandaag te weinig onderzocht door de asielinstanties. 'Als mensen niet veilig of humaan kunnen terugkeren, dan moeten ze hier een toekomst krijgen', stelt directeur van Vluchtelingenwerk Els Keytsman in een opiniestuk in Knack. Lees [hier](#) het volledige stuk. (Knack, 18/09/2013)

Maastricht Graduate School Of Governance, Maastricht University, schreef een [paper over Afghaanse migratie](#). Afghanen die gedwongen werden teruggestuurd migreren meestal opnieuw omdat ze de nagelaten schulden niet

kunnen terugbetalen, omdat het stigma door de verwijdering groot is of omdat transnationale banden bestaan die opnieuw migreren makkelijker maken. De vrijwillige terugkeerprogramma's zijn ontoereikend voor terugkeerders en beantwoorden niet aan de reële noden. Mensen keren niet terug omdat ze dat willen, maar omdat ze geen andere optie hebben. Afghanistan heeft een structureel migratiebeleid nodig dat verder gaat dan een vluchtelingenbeleid. Dr Hami, van de Afghaanse Ministry of Refugees and Repatriation, voorspelt dat de migratie uit Afghanistan nog zal toenemen. En benadrukt dat je mensen niet kan overtuigen om terug te keren zonder re-integratiemogelijkheden. Aan dit laatste moet dus eerst gewerkt worden voordat we verder over terugkeer kunnen spreken, concludeert Dr Hami.

CENTRAAL-AZIË

De voormalige Sovjetrepublieken sturen meer en meer migranten terug naar landen in Centraal-Azië waar ze een reëel risico lopen op foltering en andere vormen van mishandeling. Dit staat in het nieuwe rapport van Amnesty International 'Return to Torture. Extradition, forcible returns and removals to Central Asia'. Landen zoals Kazachstan, de Russische Federatie en Oekraïne zetten de laatste twee jaar vooral in op regionale veiligheid via bilaterale akkoorden en samenwerking tussen de nationale veiligheidsdiensten. Hun verantwoordelijkheden die vastgelegd zijn in de internationale mensenrechtenakkoorden die ze ondertekenden, verdwijnen naar de achtergrond. Staten mogen niet folteren en mogen ook geen asielzoekers terugsturen naar landen waar ze een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van foltering. Dit is nochtans een reëel risico in Tadzjikistan en Oezbekistan voor leden van islamitische groeperingen of mensen die verdacht worden banden te hebben met de politieke oppositie. Kazachstan, Oekraïne en de Russische Federatie schenden de Vluchtelingenconventie als zij asielzoekers die bescherming vragen, verwijderen. Ze houden geen rekening met de voorlopige maatregelen die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens uitspreekt om de

verwijderingen die een reëel risico op foltering inhouden, stop te zetten.

EGYPTE

België stuurt momenteel geen Egyptenaren gedwongen terug naar Egypte. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt ook geen definitieve beslissingen meer over asielaanvragen van Egyptenaren door de recente onlusten in het land. Velen onder hen zijn Koptische christenen. (Bron: Gazet van Antwerpen, 20/08/2013)

Het Europees Hof voor De Rechten van de Mens oordeelde dat als Frankrijk de Koptische christen M.E. terug zou sturen naar Egypte dit in strijd zou zijn met artikel 3 EVRM en dus een risico inhouden op foltering of onmenselijke behandeling (*M.E. versus Frankrijk*, 50094/10, 6 juni 2013). Uit verschillende rapporten uit 2010 en 2011 blijkt namelijk dat Koptische christenen in Egypte het slachtoffer zijn van vervolging en geweld. Er is geen bewijs dat de situatie verbeterd zou zijn de laatste tijd. Op basis van de twee dagvaardingen oordeelt het Hof dat er sterk bewijs is dat de asielzoeker een doelwit zal zijn van geweld en vervolging bij terugkeer in Egypte. De asielzoeker had deze dagvaardingen al in zijn asielprocedure voorgelegd, maar werden toen niet onderzocht door de Franse autoriteiten omdat ze niet vertaald waren. Het gebrek aan reactie van de politie op klachten die burgers indienen, veroordeeld in verschillende internationale rapporten, roept grote twijfel op over de mogelijkheid van bescherming door de Egyptische autoriteiten. Een gedwongen uitwijzing naar Egypte zou dan ook een schending van artikel 3 EVRM betekenen. Tegelijk heeft het Europees Hof geoordeeld dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel van de asielzoeker niet geschonden werd door Frankrijk.

RUSSISCHE FEDERATIE

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens besliste in de zaak I. versus Zweden (61204/09, 5 september 2013) dat de verwijdering van een Tsjetsjeens gezin naar Rusland een risico inhoudt op schending artikel 3 EVRM, dit is het risico op foltering of onmenselijke behandeling. Het Hof is wel van mening dat de algemene onveilige situatie niet voldoende was om te beslissen dat een terugkeer naar Rusland zou leiden tot schending van artikel 3. Maar als alle individuele factoren cumulatief in beschouwing worden genomen, dan is er wel een verhoogd risico voor de man om slachtoffer te worden van foltering bij terugkeer. De medische certificaten sluiten

aan bij het verhaal van de man over langdurige opsluiting en mishandeling door de Russische veiligheidsdiensten. De littekens op zijn lichaam zijn de laatste jaren aangebracht wat kan aantonen dat hij aan de tweede oorlog in Tsjetsjenië deelnam. Als de man zou terugkeren en ondervraagd worden door dezelfde dienst dan is er een groot risico dat hij opnieuw slachtoffer wordt van foltering.

SOEDAN

De mensenrechtensituatie in Soedan (exclusief Zuid-Soedan) is onverminderd slecht, stelt het Nederlandse ambtsbericht van 22 augustus 2013. Personen die verdacht worden van betrokkenheid bij rebellengroepen, mensenrechtenactivisten, kritische journalisten, politiek actieve studenten en andere personen die zich uitspreken tegen het regime, liepen het afgelopen jaar een groot risico slachtoffer te worden van mensenrechtenschendingen. In de conflictgebieden Zuid-Kordofan, Blue Nile en Darfur bleef de veiligheidssituatie onverminderd slecht. De positie van christenen en van zuiderlingen is sinds de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan in juli 2011 verslechterd. In het algemeen kan worden gesteld dat personen die door de autoriteiten als een bedreiging worden beschouwd, bij terugkeer het risico lopen slachtoffer te worden van mensenrechtenschendingen, waaronder opsluiting en marteling. Ook personen afkomstig uit Darfur, Zuid-Kordofan en Blue Nile lopen meer risico. Amnesty International is van mening dat afgewezen asielzoekers bij terugkeer risico lopen om problemen (waaronder detentie, mishandeling en marteling) te ondervinden door de veiligheidsdienst. (Vluchtelingenwerk Nederland, UPdate nr. 34, 28/08/2013)

SOMALIË

Op maandag 16 september 2013 is de eerste uitgedeeerde Somalische asielzoeker teruggestuurd door Nederland sinds het gewijzigde asielbeleid van februari 2013. Bij de vorige twee repatriëringen naar Somalië werden de teruggestuurde Somaliërs aan de grens geweigerd door de grensbewaking omdat er twijfel ontstond over hun nationaliteit. Dit staat in een pleitnota van de Dienst Terugkeer & Vertrek van 9 augustus 2013. (Bron: Vluchtweb.nl)

Somaliërs kunnen dus voortaan door Nederland worden uitgezet. Met de federale autoriteiten van Somalië is de afspraak gemaakt dat Nederland per maand maximaal

twee Somaliërs kan uitzetten. Hiervoor moet Nederland vier weken voor de gedwongen verwijdering een kennisgeving aan de autoriteiten van Somalië geven. Als binnen twee weken geen negatief bericht van de autoriteiten wordt ontvangen, kan de vlucht worden geboekt. Voor de reis naar Somalië wordt gebruik gemaakt van een Europees laissez passer, dit betekent dat de Nederlandse overheid een reisdocument kan opmaken zonder tussenkomst van de Somalische autoriteiten. Voor 2013 staan er nog negen vluchten gepland. In 2012 zijn uit Nederland ongeveer tien personen vrijwillig teruggekeerd naar Somalië en van januari tot en met juni 2013 ongeveer twintig personen. (zie [verslag Tweede Kamer 3942](#), antwoord van staatssecretaris Teeven ontvangen op 9 augustus 2013)

Mogadishu, de hoofdstad van Somalië, is niet langer zo onveilig dat iedereen daar een reëel risico loopt op schending van artikel 3 EVRM. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is tot dit oordeel gekomen in de zaak van K.A.B. tegen Zweden ([EHRM, 886/11, 5/09/2013](#)). Voor een verzoek om een voorlopige maatregel tegen een uitzetting, een interim measure, bij het Hof moet dus gefocust worden op de persoonlijke situatie van de asielzoeker om het risico op schending van artikel 3 EVRM te onderbouwen. In deze zaak had de persoon een huis in Mogadishu, waar zijn vrouw woont en hij behoort niet tot een groep die risico loopt in Mogadishu.

[SRI LANKA](#)

Twee Tamils die onlangs door Zwitserland werden teruggestuurd naar Sri Lanka zijn bij aankomst in Sri Lanka gearresteerd. De immigratiedienst van Zwitserland heeft naar aanleiding hiervan besloten voorlopig niet meer terug te sturen naar Sri Lanka. Vooral politieke activiteiten in het buitenland verhogen het risico op gevaar. De Zwitserse ambassade in Colombo start een onderzoek naar de gearresteerde Tamils. (Bron: Vluchtelingenwerk Nederland, UPdate nr. 35, 4 september 2013)

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde nog recent in de zaak R.J. versus Frankrijk dat als de tamil R.J. gedwongen zou teruggestuurd worden naar Sri Lanka, dit een schending van artikel 3 EVRM zou betekenen ([EHRM, 10466/11, 19 september 2013](#)). Een medisch certificaat bewees recente en ernstige fysieke mishandelingen die in het thuisland werden aangebracht. Dit certificaat onderbouwde zijn verhaal dat hij door de Sri Lankaanse autoriteiten werd opgepakt en

mishandeld omdat hij actief was bij de Tamiltijgers. Bij terugkeer was er een groot risico dat hij zou worden aangehouden door de autoriteiten van Sri Lanka en slachtoffer zou worden van mishandeling.

3. FICHES BELGISCHE TERUGKEERPRAKTIJKEN PER LAND

In deze fiches vindt u alle info over de Belgische terugkeerpraktijken per land. We maakten een selectie van de tien meest voorkomende asiel- en terugkeerlanden van de laatste zes maanden. Per land vindt u zowel info over vrijwillige als over gedwongen terugkeer. Rond gedwongen terugkeer geven we info over het verloop van de identificatie en de procedures voor repatriëringen. Onder vrijwillige terugkeer verstaan we de programma's voor vrijwillige terugkeer: het REAB-basisprogramma georganiseerd door de Internationale Organisatie voor Migratie, IOM, en de re-integratieondersteuning door IOM en Caritas.

Omdat er weinig openbare info bestaat rond gedwongen terugkeer nemen we hiervoor regelmatig contact op met de cel Identificatie van de Dienst Vreemdelingenzaken. De info die we uit deze contacten verzamelen vindt u ook terug in de fiches met vermelding van de datum van ons laatste contact.

Vluchtelingenwerk wil via deze nieuwsbrief steeds de meeste actuele en correcte info verspreiden. Beschikt u toch over andere informatie laat het ons dan ook weten via [terugkeer@vluchtelingenwerk](mailto:terugkeer@vluchtelingenwerk.be) of 02 225 44 22

OVERZICHT LANDEN

Afghanistan, Albanië, Armenië, Brazilië, Bulgarije, DR Congo, Georgië, Guinee, Irak, Iran, Kosovo, Macedonië, Marokko, Mongolië, Nepal, Oekraïne, Pakistan, Roemenië, Russische Federatie, Servië, Somalië, Turkije

WENST U INFO OVER EEN BEPAALDE TERUGKEERPRAKTIJK? CONTACTEER DE HELPDESK TERUGKEER:

02 225 44 22

ELKE DINSDAG VAN 9U TOT 12U

MAIL: TERUGKEER@VLUCHTELINGENWERK.BE

AFGHANISTAN

GEDWONGEN TERUGKEER

Dienst Vreemdelingenzaken kan Afghanen terugsturen naar Kaboel, ook al zijn ze van een andere regio afkomstig. In 2012 zijn zestien alleenstaande mannen teruggestuurd naar Kaboel. (bron: verslag Kamer, 20/11/2012)

De identificatie gebeurt door de ambassade op basis van een interview. De ambassade zou hier vrij streng zijn omdat het gebeurt dat personen een andere nationaliteit blijken te hebben, zoals de Pakistaanse. De ambassade kan een paspoort afleveren, maar levert geen laissez passer af voor een gedwongen verwijdering. Dienst Vreemdelingenzaken kan wel de persoon terugsturen met een Europees laissez passer. Dit gebeurt enkel als de Afghaanse nationaliteit vast staat. (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 15/02/2013).

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Vrijwillige terugkeer en terugkeer met re-integratiesteun zijn mogelijk.

Cijfers jan-aug 2013: 39 (Bron cijfers vrijwillige terugkeer: Fedasil)

ALBANIË

GEDWONGEN TERUGKEER

Repatriëring kan vlot verlopen op basis van een Europees laissez passer die Dienst Vreemdelingenzaken kan uitschrijven, in het kader van een administratief bilateraal akkoord (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 25/02/2010). Albanië staat in de top drie van de landen naar waar België gedwongen terugstuurt. Repatriëring gebeurt via vluchten.

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Albanezen kunnen geen re-integratiesteun ontvangen. Dit geldt voor alle onderdanen van landen die zijn vrijgesteld van de visumplicht. Zij kunnen wel beroep doen op het basisprogramma voor vrijwillige terugkeer van IOM voor de praktische organisatie van de terugkeerreis. De terugkeerder zal hierbij geen premie ontvangen.

Cijfers jan-aug 2013: 101

ARMENIË

GEDWONGEN TERUGKEER

Op 20/07/2011 keurde de Ministerraad een terugnameakkoord goed wat de terugname en doorgeleiding (doorreis door het land) vergemakkelijkt.

Er wordt gemakkelijk een laissez passer afgeleverd, zeker als de personen over identiteitsdocumenten beschikken. Voor personen die niet over identiteitsdocumenten beschikken en waarvan Dienst Vreemdelingenzaken geen of weinig identiteitsgegevens heeft, laat deze Dienst hen een vragenlijst invullen en stuurt ze naar de ambassade. Dit verloopt vlot en meestal wordt een laissez passer afgeleverd. Armeniërs die geboren zijn in Azerbeidzjan of Nagorno Karabach kunnen in sommige gevallen wel geïdentificeerd worden op basis van de gekende persoonsgegevens maar soms ook niet (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 17/11/2011).

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Vrijwillige terugkeer en terugkeer met re-integratiesteun zijn mogelijk.

Cijfers jan-aug 2013: 104

BRAZILIË

GEDWONGEN TERUGKEER

Repatriëring is in de regel gemakkelijk te organiseren door Dienst Vreemdelingenzaken. In de voorbije jaren waren er steeds veel gedwongen verwijderingen (evenals ondersteunde terugkeer). Veel personen blijken in het bezit te zijn van een geldig paspoort, waardoor de repatriëring snel kan gebeuren.

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Brazilianen kunnen geen re-integratiesteun ontvangen. Dit geldt voor alle onderdanen van landen die zijn vrijgesteld van de visumplicht. Zij kunnen wel beroep doen op het basisprogramma voor vrijwillige terugkeer van IOM voor de praktische organisatie van de terugkeerreis. De terugkeerder zal hierbij geen premie ontvangen. Caritas kan in bepaalde gevallen wel re-integratiesteun bieden.

Cijfers jan-aug 2013: 250

BULGARIJE

GEDWONGEN TERUGKEER

Personen met de Bulgaarse nationaliteit zijn gemakkelijk repatriëerbaar op basis van een Europees laissez passer die de Dienst Vreemdelingenzaken kan verstrekken.

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Bulgaren kunnen enkel beroep doen op een terugkeerreis georganiseerd door IOM. Fedasil zal eerst nagaan of de persoon effectief over onvoldoende middelen beschikt om de reis zelf te bekostigen. De terugkeerder zal geen premie ontvangen. Dit komt omdat onderdanen van landen die na 2004 tot de EU zijn toegetreden, geen toegang krijgen tot het volledige vrijwillige terugkeerprogramma.

Cijfers jan-aug 2013: 24

DR CONGO

GEDWONGEN TERUGKEER

Repatriëring gebeurt naar Kinshasa. De Congolese ambassadeur levert laissez passers af op basis van een protocol-akkoord (tussen Dienst Vreemdelingenzaken en de ambassade). Als er identiteitsdocumenten zijn, wordt een laissez passer afgeleverd zonder interview. Indien er geen documenten zijn, vindt een interview plaats op de ambassade waarna een laissez passer kan afgeleverd worden (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 22/03/2012).

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Vrijwillige terugkeer en terugkeer met re-integratiesteun zijn mogelijk.

Cijfers jan-aug 2013: 15

GEORGIE

GEDWONGEN TERUGKEER

De identificatie door de Dienst Vreemdelingenzaken en het afleveren van een laissez passer door de ambassade gebeuren vlot.

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Vrijwillige terugkeer en terugkeer met re-integratiesteun zijn mogelijk.

Cijfers jan-aug 2013: 85

GUINEE

GEDWONGEN TERUGKEER

Voor de identificatie neemt de consul een interview af op de ambassade. Die polst naar onder andere de woonplaats en de familiebanden van de persoon. Wanneer iemand over een kopie van documenten beschikt, verloopt de identificatie iets vlotter, maar ook zonder documenten zijn er geen echte problemen. Alleen kan de beslissing zelf een tijd op zich laten wachten. De laissez passers zelf worden bij akkoord door de ambassade in Brussel afgeleverd (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 21/03/2012).

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Vrijwillige terugkeer en terugkeer met re-integratiesteun zijn mogelijk.

Cijfers jan-aug 2013: 33

IRAK

GEDWONGEN TERUGKEER

Iraakse onderdanen kunnen niet meer gedwongen worden teruggestuurd als ze niet instemmen met hun repatriëring. Terugkeer kan enkel als de persoon een origineel nationaliteitsbewijs en een origineel identiteitsbewijs kan voorleggen en als hij instemt met de terugkeer. Als de persoon niet wilt terugkeren, dan zal de Dienst Vreemdelingenzaken hem weer in vrijheid moeten stellen. Het Iraakse parlement besloot om op die manier gedwongen uitzetting vanuit Europa stop te zetten. Dienst Vreemdelingenzaken kan wel Irakezen die in het bezit zijn van een geldige paspoort repatriëren.

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Ondersteuning bij vrijwillige terugkeer of re-integratiesteun zijn mogelijk voor Irak. IOM kan re-integratieondersteuning bieden over heel Irak via haar kantoren in Bagdad, Erbil en Basra. Vrijwillige terugkeer gebeurt voornamelijk naar de Koerdische provincies van Irak. Ook Caritas kan re-integratiesteun bieden in deze regio (Kirkuk, Suleymania, Erbil en Dohuk). En via het [Magnet-programma](#) kunnen terugkeerders bijkomende ondersteuning krijgen voor het vinden van een job. Terugkeerders naar de Koerdische regio keren best terug via de luchthaven van Erbil en niet via Bagdad. De veiligheid kan namelijk niet gegarandeerd worden voor de reis over land van Bagdad naar het noorden. (verslag observatiemissie Noord-Irak oktober 2012)

Cijfers jan-aug 2013: 165

IRAN

GEDWONGEN TERUGKEER

De ambassade levert enkel reisdocumenten af voor personen die meewerken aan hun terugkeer. Personen zonder documenten die worden aangehouden, worden terug in vrijheid gesteld als er geen documenten kunnen afgeleverd worden (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 27/09/2011). Dienst Vreemdelingenzaken kan wel Iraniërs repatriëren die in het bezit zijn van een geldige paspoort.

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Vrijwillige terugkeer en terugkeer met re-integratiesteun zijn mogelijk.

Cijfers jan-aug 2013: 35

KOSOVO

GEDWONGEN TERUGKEER

De identificatie en het afleveren van een laissez passer voor personen die naar Kosovo worden gerepatrieerd, gebeurt nog altijd via de autoriteiten in Kosovo en niet via de ambassade in België. Als iemand niet over identiteitsdocumenten beschikt, worden zoveel mogelijk gegevens verzameld en doorgegeven aan de Kosovaarse autoriteiten. Zij doen de identificatie en beslissen of een laissez passer afgeleverd wordt (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 29/02/2012).

Op 12 mei 2011 is er een overeenkomst ondertekend tussen de Benelux en Kosovo die de terugname vergemakkelijkt.

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Kosovaren die na 1 januari 2013 in België toekomen, hebben enkel nog recht op een vrijwillige terugkeerreis. De terugkeerder zal hierbij geen premie ontvangen. Dit geldt voor alle onderdanen van landen die zijn vrijgesteld van de visumplicht.

Cijfers jan-aug 2013: 151

MACEDONIË

GEDWONGEN TERUGKEER

Voor de identificatie door de Dienst Vreemdelingenzaken en het bekomen van een laissez passer, zijn er geen problemen voor Macedoniërs (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 28/11/2011).

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Macedoniërs kunnen geen re-integratiesteun ontvangen. Dit geldt voor alle onderdanen van landen die zijn vrijgesteld van de visumplicht. Zij kunnen wel beroep doen op het basisprogramma voor vrijwillige terugkeer van IOM voor de praktische organisatie van de terugkeerreis. De terugkeerder zal hierbij geen premie ontvangen.

Cijfers jan-aug 2013: 75

MAROKKO

GEDWONGEN TERUGKEER

In België zijn er drie Marokkaanse consulaten. Met Brussel loopt de medewerking minder vlot. Zowel in Brussel als in Luik identificeert men niet op basis van een interview maar aan de hand van kopies van documenten. Zijn die er niet of geven ze geen uitsluitel dan nemen ze vingerafdrukken die voor verificatie langs Rabat gaan. In het consulaat van Antwerpen neemt de sociale dienst wel interviews af. Zijn er geen documenten en het interview geeft geen uitsluitel dan nemen ze ook vingerafdrukken (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 29 en 30/03/2012). Marokko staat in de top drie van de landen naar waar België gedwongen terugstuurt.

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Vrijwillige terugkeer en terugkeer met re-integratiesteun zijn mogelijk. Caritas kan via een Europees samenwerkingsproject extra ondersteuning bieden bij re-integratie in Marokko.

Cijfers jan-aug 2013: 32

MONGOLIË

GEDWONGEN TERUGKEER

Voor identificatie worden alle documenten (originelen en kopieën) doorgestuurd naar de ambassade in Brussel. Er wordt geen interview afgenomen op die ambassade. Voor het onderzoek worden de persoonsgegevens doorgestuurd naar Mongolië. Het afleveren van een laissez passer door de ambassade verloopt minder vlot (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 22/03/2012).

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Vrijwillige terugkeer en terugkeer met re-integratiesteun zijn mogelijk.

Cijfers jan-aug 2013: 104

NEPAL

GEDWONGEN TERUGKEER

De identificatie gebeurt ofwel via de Nepalese ambassade ofwel door de Nepalese immigratiedienst van Katmandu. In het laatste geval worden bestaande identiteitsdocumenten opgestuurd. In het eerste geval, als niet duidelijk is of de persoon de Nepalese identiteit heeft, zal een interview uitsluitsel moeten geven. Als de Nepalese autoriteiten de Nepalese afkomst bevestigen, dan kan Dienst Vreemdelingenzaken een Europees laissez passer uitschrijven. Dit kan zonder tussenkomst van de Nepalese ambassade op basis van een administratief akkoord met de immigratiedienst van Nepal (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 21/11/2012).

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Vrijwillige terugkeer en terugkeer met re-integratiesteun zijn mogelijk.

Cijfers jan-aug 2013: 68

OEKRAÏNE

GEDWONGEN TERUGKEER

De identificatie en terugname verlopen relatief vlot dankzij het Europees terugnameakkoord. Documenten en gegevens worden doorgestuurd naar de ambassade in Brussel die het onderzoek voert. Laissez passers kunnen in één week afgeleverd worden (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 22/03/2012).

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Vrijwillige terugkeer en terugkeer met re-integratiesteun zijn mogelijk.

Cijfers jan-aug 2013: 343

PAKISTAN

GEDWONGEN TERUGKEER

Sinds het bestaan van het terugnameakkoord tussen de EU en Pakistan van 7 oktober 2010, is er een vrij goede samenwerking met de ambassade en worden laissez passers een stuk vlotter afgeleverd dan voorheen. Op basis van een gesprek op de ambassade en bestaande documenten, vindt de identificatie plaats. Wanneer het toepassingsprotocol ondertekend zal zijn, zal de terugname waarschijnlijk nog vlotter gebeuren (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 17/11/2011).

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Ondersteuning bij vrijwillige terugkeer is mogelijk zowel als re-integratiebijstand door IOM of Caritas.

Als iemand terugkeert zonder paspoort wordt hij onmiddellijk aangehouden op de luchthaven voor een interview door de lokale autoriteiten. Indien de persoon cash geld bij zich heeft, zal hij onder druk gezet worden om het af te geven. Let er ook op dat op de tweede bladzijde van het paspoort de religie vermeld staat.

Re-integratieondersteuning kan voorzien worden vanuit het hoofdkantoor van IOM in Islamabad, alsook vanuit de regionale kantoren van IOM in Lahore en Karachi. Voorbeelden van succesvolle re-integratieprojecten zijn de business ondersteuning voor een zuivelboerderij, kledijzaak, kruidenierszaak of een zaak voor elektrische toestellen. (bron: IOM, 20/10/2011 en 7/12/2011) Ook Caritas kan terugkeerders ondersteunen bij een terugkeer in heel Pakistan. Hun lokale partners hebben specifieke programma's voor jongeren en kwetsbare groepen. (bron: mail Caritas 18/02/2013)

Cijfers jan-aug 2013: 57

ROEMENIË

GEDWONGEN TERUGKEER

Repatriëring is in de regel gemakkelijk te organiseren door de Dienst Vreemdelingenzaken met een Europees laissez passer (in bilateraal akkoord). Roemenië staat in de top 3 van de landen naar waar België gedwongen terugstuurt.

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Roemenen kunnen enkel beroep doen op een terugkeerreis georganiseerd door IOM. Fedasil zal eerst nagaan of de persoon over effectief onvoldoende middelen beschikt om de reis zelf te bekostigen. De terugkeerder zal geen premie ontvangen. Dit komt omdat onderdanen van landen die na 2004 tot de EU zijn toegetreden, geen toegang krijgen tot het volledige vrijwillige terugkeerprogramma.

Cijfers jan-aug 2013: 41

RUSSISCHE FEDERATIE

GEDWONGEN TERUGKEER

De overname is geregeld via een protocol tussen België en de Russische Federatie. Alle aanvragen voor identificatie worden via de Belgische ambassade in Moskou naar de Russische autoriteiten overgedragen die op hun beurt een lokaal onderzoek uitvoeren. Zij moeten volgens het protocol binnen de 25 dagen antwoorden. Als de persoon over identiteitsdocumenten of kopieën van identiteitsdocumenten beschikt, verloopt de identificatie makkelijk, anders verloopt het trager (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 2/07/2013).

Naar Tsjetsjenië zelf vindt geen rechtstreekse gedwongen terugkeer plaats. Dienst Vreemdelingenzaken maakt geen onderscheid tussen Tsjetsjenen en andere onderdanen van de Russische Federatie. Repatriëringen gebeuren altijd naar Moskou. De meeste Tsjetsjenen werden niet naar de Russische Federatie zelf, maar naar andere EU-landen, voornamelijk Polen, gebracht in het kader van de Dublinverordening.

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Vrijwillige terugkeer met re-integratiebijstand zijn mogelijk. Zowel IOM als Caritas hebben partners in de Russische Federatie. Enkel via IOM-Moskou kan terugkeer georganiseerd worden naar Tsjetsjenië.

Cijfers jan-aug 2013: 384

SERVIË

GEDWONGEN TERUGKEER

Sinds het in werking treden van het Europese terugnameakkoord verloopt de identificatie van Servische onderdanen vlotter. Als een persoon geen documenten heeft, wordt een lokaal buurt-onderzoek georganiseerd door de Servische politie op basis van onder andere een foto van de persoon. Ook in dit geval duurt de identificatie maar een drietal weken meer. Vooral bij Roma en minderjarigen verloopt dit soort onderzoek minder goed (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 25/10/2011).

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Serviërs kunnen geen re-integratiesteun ontvangen. Dit geldt voor alle onderdanen van landen die zijn vrijgesteld van de visumplicht. Zij kunnen wel beroep doen op het basisprogramma voor vrijwillige terugkeer van IOM voor de praktische organisatie van de terugkeerreis. De terugkeerder zal hierbij geen premie ontvangen.

Cijfers jan-aug 2013: 151

SOMALIË

GEDWONGEN TERUGKEER

Gegevens nieuwe ambassade: Franklin Rooseveltdaan 66, 1050 Brussel, 02 646 64 88, somalrep@gmail.com

De documenten afgeleverd door deze ambassade zouden niet erkend worden door de Belgische overheid aangezien zij de interim-overheid van Somalië niet officieel erkend hebben. Maar een laissez passer afgeleverd door deze dienst zou wel erkend worden door de Somalische autoriteiten. De ambassade maakt het wel mogelijk om mensen te identificeren op basis van een interview en er kunnen laissez passers worden afgeleverd.

Dienst Vreemdelingenzaken stuurt niemand gedwongen terug naar Somalië omwille van de veiligheidssituatie. Maar indien iemand vrijwillig wil terugkeren, kan zij wel bemiddelen met de ambassade voor de laissez passer. Als de documenten om te reizen in orde zijn dan kan deze dienst de terugkeer regelen. De terugkeerreis verloopt via Nairobi. (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, 9/10/2013).

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Vrijwillige terugkeer naar Zuid- of Centraal-Somalië kan niet georganiseerd worden door IOM, zelfs niet met een reisdocument. Deze situatie blijft tot op heden gehandhaafd. Terugkeer naar Somaliland is eventueel wel mogelijk met IOM (bron: mail IOM 1/06/2012).

Cijfers jan-aug 2013: 0

TURKIJE

GEDWONGEN TERUGKEER

Aangehouden personen zijn gemakkelijk te repatriëren, zelfs met vervallen identiteitskaart of paspoort. Regelmatig vinden er beveiligde vluchten plaats naar Turkije (bron: Dienst Vreemdelingenzaken, CID, 8/02/2012).

VRIJWILLIGE – ONDERSTEUNDE TERUGKEER

Ondersteuning bij vrijwillige terugkeer is mogelijk. Re-integratieondersteuning is mogelijk via IOM. Voor het verkrijgen van een laissez passer moet de terugkeerder een identiteitskaart of een rijbewijs, twee originele pasfoto's en de aanvraag tot vrijwillige terugkeer met IOM voorleggen.

Cijfers jan-aug 2013: 30

4. OVERZICHT TERUGNAMEAKKOORDEN

Hier vindt u een overzicht van de terugnameakkoorden en andere bilaterale akkoorden met info over readmission of terugname. In deze akkoorden staan afspraken over de identificatie, terugname en re-integratie van vreemdelingen die zich onwettig op het grondgebied bevinden.

In de tweede kolom staan alle terugnameakkoorden van de Europese Unie, de EU Readmission Agreements. Daarnaast de terugnameakkoorden op Benelux niveau en deze op nationaal niveau, zoals de Memorandum of Understanding (MoU). Telkens staat vermeld in welk stadium het akkoord zich bevindt: in onderhandeling, ondertekend of in werking.

LAND	READMISSION AGREEMENTS (RA)	AKKOORD OP BENELUX NIVEAU	AKKOORD OP BELGISCH NIVEAU
Afghanistan			mondeling akkoord (MoU)
Albanië	in werking sinds 1/03/2004	- ondertekend op 9/06/2010 - toepassingsprotocol RA in werking sinds 06/03/2008	
Algerije	in onderhandeling sinds november 2002	in onderhandeling	onderhandelingen heropgestart
Armenië	ondertekend op 18/10/2012	toepassingsprotocol RA ondertekend op 3/06/2009	goedgekeurd door Ministerraad op 20/07/2011
Azerbeidzjan	opnieuw in onderhandeling	in onderhandeling	
Bosnië-Herzegovina	in werking sinds 1/01/2008	- in werking sinds 1/05/2008 - toepassingsprotocol RA in onderhandeling	in onderhandeling
Bulgarije		in werking sinds 1/02/2005	
Burundi		Memorandum of Understanding ondertekend op 4/05/2009	
China	Memorandum of Understanding ondertekend in 2004	gepland	onderhandeling over MoU
DR Congo			Memorandum of Understanding ondertekend op 10/03/2006
Duitsland		in werking sinds 1966	
Ecuador			Memorandum of Understanding ondertekend op 25/07/2008
Estland		in werking sinds 1/02/2005	
Frankrijk		in werking sinds 1964, in heronderhandeling	
Georgië	in werking sinds 1/03/2011	toepassingsprotocol RA in onderhandeling	
Guinee			overeenkomst
Hongarije		in werking sinds 1/12/2003	
Hongkong	in werking sinds 1/03/2004		
Kaapverdië		toepassingsprotocol RA ondertekend op 24/04/2012	
Kosovo		getekend op 12/05/2011	ondertekend op 20/10/2009
Kroatië		in werking sinds 1/02/2005	
Letland		ondertekend en goedgekeurd op 30/04/2006	
Litouwen		in werking sinds 1/05/2005	

LAND	READMISSION AGREEMENTS (RA)	AKKOORD OP BENELUX NIVEAU	AKKOORD OP BELGISCH NIVEAU
Macao	in werking sinds 1/06/2004		
Macedonië	in werking sinds 1/01/2008	- in werking sinds 1/12/2008 - toepassingsprotocol RA ondertekend op 30/07/2012	
Malta			politie samenwerkingsakkoord ondertekend in 2006
Marokko	in onderhandeling sinds september 2000		Memorandum of Understanding ondertekend op 21/10/1993, onderhandelingen heropgestart
Moldavië	in werking sinds 1/01/2008	toepassingsprotocol RA ondertekend op 25/01/2013	
Mongolië			in onderhandeling
Montenegro	in werking sinds 1/01/2008	toepassingsprotocol RA in werking sinds 26/10/2012	
Nederland		in werking	
Nepal			mondelinge overeenkomst
Niger			mondelinge overeenkomst
Oekraïne	in werking sinds 1/01/2008	toepassingsprotocol RA in onderhandeling (2011)	
Oostenrijk		in werking sinds 1965	
Pakistan	in werking sinds 1/10/2010	toepassingsprotocol RA voorbereid (2010)	
Peru			in onderhandeling
Polen			in werking
Roemenië		in werking sinds 1/10/2006	
Russische Federatie	in werking sinds 1/07/2007	toepassingsprotocol RA ondertekend	bilateraal protocol in werking, ondertekend op 17/12/2009
Servië	in werking sinds 1/01/2008	- in werking sinds 29/05/2004 - toepassingsprotocol RA ondertekend op 25/01/2013	
Slovenië		ondertekend en goedgekeurd op 29/04/2004	
Slowakije		in werking sinds 1/5/2004	
Sri Lanka	in werking sinds 1/05/2005	in onderhandeling	
Togo			mondelinge overeenkomst
Turkije	ondertekend door de Europese Commissie	in onderhandeling	
Vietnam			Memorandum of Understanding ondertekend op 19/01/2009
Zwitserland		in werking sinds 1/03/2007	

Disclaimer

Vluchtelingenwerk probeert in deze nieuwsbrief objectieve, transparante en actuele informatie van verschillende bronnen te bundelen. Deze informatie en eventuele opinies reflecteren niet noodzakelijk het standpunt van Vluchtelingenwerk. Vluchtelingenwerk is niet aansprakelijk voor de juistheid, volledigheid of geschiktheid van de informatie. Ook is Vluchtelingenwerk niet verantwoordelijk voor de inhoud van websites of publicaties waarnaar we in deze nieuwsbrief verwijzen.